

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně
v právní věci žalobců:

proti žalovanému: **Hlavní město Praha**, IČ 000 64 581,
Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zastoupený , advokátem se sídlem
o zaplacení **21.165,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobkyň f) a g)
proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. listopadu 2017, č.j. 31C 266/2012-358,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I., II., V. a VI. v rozsahu týkající se žalobkyň ad f) a g) **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

1. Žalobkyně se v tomto řízení domáhaly vydání bezdůvodného obohacení, které žalovanému vzniklo užíváním jejich pozemků v podílovém spoluvlastnictví, a to v rozsahu žalobkyně a) 1/18, žalobkyně b) – e) 1/72 a žalobkyně f) a g) každá z jedné 1/9 pozemku parc. č. 1373/29 - ostatní plocha o výměře 59 m² a parcela č. 1373/30 – ostatní plocha

o výměře 190 m² zapsaných v katastru nemovitostí pro obec Praha katastrální území Zbraslav na LV č. 1458. Soud I. stupně rozhodl poprvé rozsudkem ze dne 26.5.2016, pod č.j. 31C 266/2012-190, kterým žalobě vyhověl. Tento rozsudek byl ale k odvolání žalovaného zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8.9.2016, pod č.j. 21Co 305/2016 se závaznými pokyny, pokud se týká doplnění dokazování včetně poukazu na příslušná rozhodnutí jak Nejvyššího soudu, tak Ústavního soudu a s ohledem na tuto judikaturu zřejmě nesprávnému posouzení nároku žalobkyň ve vztahu k označenému žalovanému. Soud I. stupně po doplněném dokazování dospěl k závěru o skutkovém stavu, pokud se týká uvedených pozemků, že tyto se nachází v ulici Elišky Přemyslovny před domy č.p. 395 a 397 část obce Zbraslav. Na pozemcích se nachází veřejný živičný chodník, schody do domů o výměře 65,40 m², které oboustranně lemují plochy veřejné zeleně s rozptýlenými keři a několika stromy o výměře 162 m². Do pozemků zasahují schody u vchodů do domů č.p. 395 a 396, stříšky nad vchody, okapové chodníčky, balkóny a střešní římsa, součásti přilehlých budov – soukromé o výměře 22 m². Podle digitální technické mapy města Prahy přes pozemky procházejí slaboproudé rozvody a silnoproudé rozvody, je zde napojení staveb na kanalizaci dešťové vody včetně vpusti. Soud provedl důkaz znaleckým posudkem, kdy znalec stanovil výši obvyklého nájemného těchto pozemků v období od 1.1.2010 do 31.12.2012 v celkové výši 51.500,- Kč. Dále soud I. stupně provedl i důkaz pokud se týká charakteru komunikace na pozemcích v k.ú. Zbraslav a zjistil ze zprávy Odboru rozvoje a financování dopravy Magistrátu hl.m. Prahy, že komunikace nacházející se na pozemcích parc.č. 1373/29 a 1373/30, že tento odbor označil tuto komunikaci jako veřejně přístupnou účelovou komunikaci, jejíž vlastník, resp. majetkový správce není znám. Komunikace není zařazena do kategorie místních komunikací. Soud I. stupně odkázal na judikaturu, kterou aplikoval na danou věc a zaujal názor, že v otázce pasivní věcné legitimace s ohledem na jím citovaná rozhodnutí dovolacího soudu za užívání místní komunikace postavené na pozemku jiného vlastníka odpovídá hlavní město Praha a nikoliv jednotlivé městské části. V daném případě se ale nejedná o místní komunikaci, jedná se o účelovou komunikaci nezařazenou do kategorie místních komunikací a spolu s veřejnou zelení, která se na těchto pozemcích nachází, jsou určeny k plnění funkce veřejné zeleně a živičného chodníku, který slouží veřejnosti. Tímto majetkem žalobkyň tedy disponuje Městská část Praha Zbraslav, která užíváním těchto pozemků plní své veřejné funkce související s uspokojováním potřeb občanů. Soud I. stupně proto žalobu zamítl proti označené žalované, protože tato není ve věci pasivně věcně legitimována. Žalobu proto zamítl v celém rozsahu, žalovanému nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení s ohledem na to, že má vlastní odbor legislativní a právní, zřízený pro legislativní a právní činnost, poukázal v této souvislosti na Nálezy Ústavního soudu II.ÚS 376/12-3 a další, jež uvedl v závěru svého rozhodnutí. Výrok o nákladech státu byl potom odůvodněn použitím ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. a povinnost nahradit tyto náklady byla uložena žalobkyni s ohledem na výši jejich podílu ve spoluvlastnictví.

2. Proti tomuto rozsudku podaly včasné odvolání žalobkyně označené f) a g), tj.
. Poukázovaly, že původně soud I. stupně jejich žalobě vyhověl a tento jeho původní názor se liší od názoru, se kterým nyní uzavřel nedůvodnost jejich nároku. Upozornily na to, že původně Městskou část Praha Zbraslav žalovaly a také s touto městskou částí jednaly, pokud se týká dotyčných pozemků. Městská část Praha Zbraslav jim ovšem v žádném směru nevyhověla. Nicméně je faktem, že jsou podílovými vlastníci předmětných pozemků a že ani Městská část Praha Zbraslav ani označený žalovaný nemá zájem věc vyřešit. Navíc uvedly, že pokud se týká chodníku na pozemku, tak že jej žalobkyně nepostavily a není chodník veřejnou zelení.

3. K tomuto odvolání se vyjádřila žalovaná a zdůraznila, že soud I. stupně rozhodl zcela ve smyslu intencí pokynů odvolacího soudu, že především s ohledem na znalecký posudek bylo zcela přesně prokázáno, co se na předmětném pozemku nachází. Bylo zjištěno, že v určitém malém rozsahu je pozemek zastavěn bytovým domem ve vlastnictví osob odlišných od žalované. Ve zbytku se jedná částečně o veřejnou zeleň, částečně o chodník, který není součástí místní komunikace a jako účelová komunikace tedy není spravován TSK ani jinou organizací provozovanou hlavním městem Prahou. Tyto skutkové závěry soudu I. stupně ani žalobkyně nezpochybňovaly. Žalovaná uvedla, že právní názor ohledně pasivní legitimace žalované se skutečně změnil, ale stalo se tak proto, že jednak ve svém zrušujícím usnesení odvolací soud pod č.j. 21Co 305/2016-218 zcela přesným způsobem uvedl, že žalované by svědčila pasivní legitimace v tomto sporu pouze v případě chodníku, a to ještě za podmínky, že by byl chodník na pozemku, který by byl součástí místní komunikace. U veřejné zeleně a účelových komunikací tehdy poukazoval odvolací soud na judikaturu, podle níž správu a údržbu takových ploch provádí v rámci svých kompetencí městská část, a tudíž není dána pasivní legitimace hlavního města Prahy, ale Městské části Praha Zbraslav. Žalovaná vytkla, že tento názor odvolacího soudu byl žalobkyni znám od roku 2016, a tudíž jim nic nebránilo navrhnout záměnu účastníka na straně žalované.

4. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v napadeném rozsahu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem dle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., přičemž při nařízeném odvolacím jednání ještě žalovaná zpochybňovala závěr soudu I. stupně ohledně toho, že se jedná o věc nepříliš složitou a že po právní stránce je možné ji vyřešit vlastním odborným pracovištěm. Právní zástupce žalované vyslovil opačný názor a navrhl, aby mu byla přiznána odměna včetně paušálu jako odůvodněné a účelné náklady žalované proti žalobkyním, které v tomto řízení neměly úspěch.

5. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně ve smyslu předchozího jeho rozhodnutí doplnil dokazování a s přihlédnutím k judikatuře s ohledem na závěry znaleckého posudku správně dospěl k závěru o nedostatku pasivní věcné legitimace žalovaného. Pro stručnost odvolací soud odkazuje na podrobné odůvodnění rozsudku soudu I. stupně, neboť s tímto se zcela ztotožňuje zejména poté, co bylo zjištěno, že na pozemcích se nachází veřejná zeleň a účelová místní komunikace. Soud měl v tomto ohledu k dispozici zprávu Odboru rozvoje a financování dopravy Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26.5.2014. Podle ust. § 7 odst. 1 zák.č. 13/1997 Sb. platí, že účelovou komunikací je pozemní komunikace, která splňuje znaky uvedené právě v tomto ustanovení o pozemních komunikacích je pozemní komunikace, která splňuje znaky uvedené právě v tomto ustanovení o pozemních komunikacích, a to i v tom případě, že o charakteru této pozemní komunikace nebylo vydáno správní rozhodnutí. Zde zřejmě žádné správní rozhodnutí vydáno nebylo a soud I. stupně proto správně vycházel ze zprávy příslušného Odboru rozvoje a dopravy Magistrátu hl.m. Prahy, když obsah této zprávy je zcela v souladu i se zjištěními a závěrem znaleckého posudku, pokud se týká této účelové komunikace i konvenuje s orto foto mapou těchto pozemků. Stavebník dotčené komunikace nebyl zjištěn, poukaz na ust. § 12 odst. 4 zák.č. 104/1997 není proto případný, stejně jako ust. § 3 odst. 4 téže vyhlášky, který definuje, co jsou to místní komunikace IV. třídy, jako samostatné chodníky, stezky pro pěší, cyklistické stezky, cesty v chatových oblastech, podchody, lávky, schody, pěšiny, zklidněné komunikace, obytné a pěší zóny apod. Nejenomže tato komunikace není definována jako *místní komunikace* a nepatří do seznamu místních komunikací, ale je definována jako účelová komunikace, přesto by kdyby se i o místní komunikaci mělo jednat, musel by v tomto případě rozhodnout příslušný správní orgán. Vzhledem k neexistenci takového rozhodnutí je pro soudy nyní závazné výše zmíněné stanovisko. Pokud se týká argumentace

odvolatelek, že původně Městskou část Praha Zbraslav žalovaly, nelze na to reagovat jinak, než že to jsou žalobci vždy ve sporu, kteří jsou pánem tohoto sporu a označují subjekty, na kterých požadují v rámci soudního řízení splnění určitých povinností.

6. Odvolací soud z výše uvedených důvodů rozhodnutí soudu I. stupně v rozsahu napadeném žalobkyněmi f) a g) jako věcně správné dle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

7. Pokud se týká rozhodování o nákladech řízení, má odvolací soud za to, že soud I. stupně v této věci rozhodl zcela správně, jestliže náklady za právní zastoupení vynaložené žalovaným před soudem I. stupně považoval za neúčelné a poukázal na to již celou rozsáhlou judikaturu Ústavního soudu a s touto argumentací lze souhlasit i pro odvolací řízení, když odvolací soud rozhodně neshledal spor pro hlavní město Prahu s natolik složitou a obtížnou právní problematikou, že by zde musel být tento subjekt zastoupen advokátem. Proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů i odvolacího řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 13. února 2018

v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: